

En la nevenkeblaj brakoj de Mijaín, la flago atingas hodia? la Patrujon

Foto: Ricardo López Hevia

Havano, a?g 12 (RHK) Malofte estas tiel klara bildo pri la diferencoj inter la ri?a kaj malri?a mondo kiel tiu vidata en la Olimpikoj.

Se vi prenas la medaltabelon por Parizo-2024, a? ajnan alian el la anta?aj eventoj, kaj rigardos la unuajn pavilonojn, vi rimarkos, ke ?i aspektas pli kiel G20-renkonti?o a? unu el la ri?aj nacioj kiuj konsistigas la Organizon por Kunlaboro kaj Ekonomia Evoluo (OECD).

Tial la unuaj oraj medaloj en sia historio el Sankta Lucio, Dominiko kaj Gvatemalo estas tiel valoraj, kvankam ili alvenis 124 jarojn post la komenco de ?i tiuj Ludoj.

Multe valoras la tri brazilaj titoloj, la du kubaj, tiu el Ekvadoro, tiu el ?ilio, tiuj akiritaj de la afrikaj landoj, la kvar ar?entaj medaloj el Meksiko a? la kolombiaj la?roj. Ili faras tiel, ke, en tiu luksa ?ambro, anka? ni el la Sudo povas sidi, malgra? tio, ke la grandaj potencoj rifuzas al ni la komercan kaj teknologian disvolvi?on de sporto.

Kaj ili valoras pli, ?ar la Parizaj Olimpikoj estis tre konkurencivaj, kun 63 flagoj ?e la supro de la premiomastoj, almena? unufoje, kaj kun 91 landoj kiuj eniris la medalliston.

Ili anka? estas motivoj por regale trakti hodia?, en la Patrujo, niajn atletojn – medalistojn a? ne – kiuj alportos, en la nevenkeblaj brakoj de Mijaín López Núñez, la flagon de la soleca stelo, kiun ili defendis kun tiom da fervoro kaj amo.

Fonto: Granma

<https://www.radiohc.cu/eo/noticias/nacionales/362580-en-la-nevenkeblaj-brakoj-de-mijain-la-flago-atingas-hodiau-la-patrujon>

Radio Habana Cuba